

سُورَةُ الْأَحْقَافِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْ ۱) چند پیښېک له سهره تاي هه ندی له سووره ته کانی قورئاندا هاتوون ژماره یان (۱۴) پیتته، نیوهی کوی پیتته کانی زمانی عهره بین، بو سه لماندنې (اعجاز) و مه زنی و گرنگی قورئان که له توانای هیچ که سدانیه به و پیتانه کتیبیکې ئاوا ییوینه دابنیت به راده یه که هتا هه موو گروی ئاده میزاد و پهری کو بڼه وه بو ئه و مه به سته، ییگومان چنده ها نه پنی تریشی تیایه، زاناکان له هه ندیکې دواون، هه ندیکیشیان وتویانه :ههر خوا خوی زانایه به نه پنی ئه و پیتانه. **تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ** ۲) ئه م قورئانه له لایه ن خوا ی بالا ده ست و

داناوه دابه زیوه . **مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ** ۳) ئیمه ئاسمانه کان و زهوی و ئه م هه موو شتانه ی نیوانمان دروست نه کردووه، تنه ا له سهر بنچینه ی حق و راستی نه پیت، بو کاتیکې دیاریکراویش، که چی بی باوه ران پشت هه لده که ن له و ئاگاداری و بیدار کردنه وه یه . **قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي**

السَّمَوَاتِ أَتُتُونِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۴) ئه ی محمد (ﷺ) هه واهم بده نی: ئایا سهرنجتان داوه له و شتانه ی که له جیاتی خوا ده یان په رستن و، هاناو هاواریان بو ده به ن؟ باشه ئاخر ئه وانه چ شتیکیان له زه ویدا به دیپیناوه، با پیشانم بده ن!... یا خود ئه وانه له هه ل سورانی ئاسمانه کاندای هیچ هاوبه شی وهاوکاریه کیان هه یه؟!.. (نه گهر ده لئین: به لئى) ده که واته کتیبیکې ئاسمانیم نیشان بده ن که پییش ئه م قورئانه بو تان هاتبیت، یان دیارده یه کی زانستی له و رووه وه بیسه لمینیت نه گهر ئیوه راست ده که ن! **وَمَنْ أَضَلُّ**

مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ۵) جا ئیتر کی له و که سه گومراتره که دوعاو نزا و پارانه وه، روو به که سینک یان شتیک ده کات، جگه له خوا که نه گهر هه تا روژی قیامه تیش لیی بپاریته وه بی سووده، نه به هانا یه وه ده چی ت، نه به په رستنه که ش ده زانیت، له کاتیکدا

ئەوانە لەدوڤاو پارانەوێ ئەوان بێ ئاگا و غافل و هەستی پێ ناکەن. **وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً**
وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَغَفْرِينَ ⑥ کاتیکیش کەخەڵکی کۆدەکرێنەووە بۆ لێ پرسینەووە، بت و پەرستراوەکان دەبنە
دوژمن بۆ ئەو کەسانە کە لەدوینادا دەیانپەرستن، بەهیچ شیوەیەک برۆیان پێ ناکەن، بەلکو بەدرۆیان
دەخەنەووە. **وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ** ⑦
لە کاتیکدا ئایەتە ئاشکراو روونەکانی ئێمە بەسەریاندا بخوێنرێتەووە، ئەوانە ی کە بێ باوەر بوون بەو حەق و
راستیە ی کە بۆیان دێت دەلێن: ئەمە جادوویەکی ئاشکرایە. **أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ**
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑧
یاخو دەلێن محمد (ﷺ) خۆی ئەم قورئانە ی هەلبەستوووە... پێیان بڵێ: ئەگەر خۆم هەڵم بەستیت، (ئەو
دلیان خواتۆلەم لێ دەستیت و سزام دەدات)، ئەو کاتە ئێوە بەهیچ شیوەیەک ناتوان لەخەشم و قینی خوا
پزگاری بکەن، جا هەر خوا دەزانیت دەربارە ی ئەم قورئانە ئێوە چ درۆ و بوختانیک هەڵدەبەستن و تێیدا
رۆدەچن؟ لەبەر ئەوێ خوا بەسە کە شایەت بێت لە نێوان من و ئێوەدا، بەراستی ئەوزاتە لێووردەو بەسۆزو
مێرەبانە (بۆ ئەوانە ی پەشیمان دەبنەووە لەبیروبوچوونە چەوتەکانیان و رێگە ی ئیمان دەگرەبەر). **قُلْ مَا كُنْتُ**
بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنِ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ⑨
ئە ی پیغمبەر (ﷺ) پێیان بڵێ: کەمن یە کەم پیغمبەر و تازە پەیدا بوو نیم، ناشزانم چیم بەسەر دێت، چیش
بەسەر ئێوە دێت؟ (چونکە غەیب زان نیم و لەنێنی و شاراوێکان ئاگادار نیم)، من تەنھا شوێنی ئەو وەحی و
نیگایە دەکەوم کە پێم دەگات و من تەنھا بیدار کەرەوێکی ئاشکرام. **قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ**
بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
⑩ هەر وەها پێیان بڵێ: هەوالم بدەنی، باشە، ئە ی ئەوێ چۆنە و حالتان چۆن دەبێت ئەگەر ئەم قورئانە لەلایەن
خواوەبێت و، ئێوە ئاوا برۆای پێنەکەن؟! هاوکات لەگەڵ ئەوێدا کە شایەتیک لەنەوێ ئیسرائیل شایەتی
داوە کەچ تەورات و، چ قورئان لەیە ک سەرچاوەو، ئەوێ باوەری هینا بە محمد (ﷺ) و قورئان کەچی ئێوە
خۆتان بەزل و گەورەزانی و، باوەرتان نەهینا... بێگومان خوا هیدایەت و رێنمووی دەستە ی ستەمکاران

ناکات. وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْكَ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ ئەوانەى كەبى باوەرن دەر بارەى ئەوانەى ئيمان و باوەرپان هیناوە دەلێن: ئەگەر باوەرپەشتان بە قورئان و بە محمد (ﷺ) چاک بوايە، ئەوانە پێش ئێمە نە دە کەوتن!! جا چونکە خۆيان هیدايەت و رێنمويي قورئان وەرناگرن دەلێن: ئەمە هەلبەستراو و ئەفسانەيەکی کۆنە!! وَمِن قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَى لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ خۆ پێش ئەم قورئانە، تەوراتى موسا رەوانە کراوە تا پێشەواو رەحەت بێت لە کاتی خۆیدا... ئەم قورئانەش پەيامێکە سەلمینەرى پەيام و کتیبەکانى پێش خۆيەتى و، رێکە لەگەڵانداو بەزمانى عەرەبى پاراوى رەوان هاتووە بۆ ئەوێ ئەوانەى سەتەمیان کردووە بیداریان بکاتەوێ مژدە بەخشیشە بەچاکەکاران. إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾ بەراستی ئەوانەى کە دەلێن: پەرورەدگارمان الله یەو، پاشان پابەندى ئەو ئیمانە دەبن و راست و رەوان پەپرەوى دەکەن و لەسەرى بەردەوامن، ئەوانە هیچ جوړە ترس و بێئیکان لەسەر نى یە و دلتهنگ نابن... أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ ئەوانە بەهەشتین و ژيانى نەمرى تايیدا دەبەنەسەر، لە پاداشتى ئەو کاروکردهوانەدا کە ئەنجامیان دەدا. وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ ئێمە فەرمانمان بەئادەمیزاد داوە کە چاکەکارو چاک رەفتار بێت لەگەڵ دایک و باوکیدا، دایکی بەئازارەو هەلى گرتوووە بە دەم ئێش و ئازارەو بوویەتى، سک پرپوون و لەشیر برپنەوى سى دانە مانگی خایاندوون.. هەتا کاتێک ئینسان دەگاتە حالەتى توندوتۆلى و توانایى و تەمەنى چل سالى (ئەوسا ئیتر حەق وایە ئەم دوعایە بکاتەيەکیک لەوێردەکانى سەر زارى و) بلیت: پەرورەدگار!! کۆمەکیم بکەو یارمەتیم بدەتا شوکرانەبژیر و سوپاسگوزارى ئەو نازو نەعمەتانە بم کە بەمن و دایک و باوکم بەخشیو، هەر وەها یارمەتیم بدە لەو جوړە کاروکردهو چاکانە ئەنجام بەدم، کە تۆ پێی رازیت، داواکاریشم چاکە برپوینیت لەناو نەوێکاندا لەبەر قازانجى خۆم (چاکەى هەرکەس

حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُم بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ

الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾ پوژیک دیت ئەوانەى کەبى پروان بەرمو دۆزەخ دەبرین و نیشانیان دەدریت و پێیان دەوتریت: هەرچی خوشی و شادیەکتان هەبوو لەژیانی دنیا تاندا بەئارەزووی خۆتان راتانبوارد، کەوابوو ئەمرۆ ئێتر تۆرەى ئەوەیە کەسزای خەجالتی و پسوای بدربێنەو، بەهۆی ئەوەى کە لووت بەرزیتان دەکرد لەزەویدا بەناحەق و بەهۆی دەرچوونتان لەسنوور و فەرمانى خوا. **﴿٢١﴾ وَادْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ الْنُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢٢﴾** ئەى پێغه مەبەر ﷺ یادى براکەى قەومى عاد (هود پێغه مەبەر) بکە، کاتیک قەومەکەى بیدار کردنەو لە دۆل و بیابانەکاندا (مەبەست ناوچەى حەزر موت)، ییگومان بیدار خەرهوێ زۆر لە پێش ئەو و دواى ئەویش تێپەریان کرد، هەر هەموویان ئەوەیان بەخەلکى راگەیان دوو کە جگە لە خوا کەسى تر نە پەرستەن... بەراستی من دەترسم سزایەکی زۆر گەورە بۆ سنوورتان لەروژیکى سامناکدا بۆ پێش بێت. **﴿٢٣﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَّ عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٤﴾** خوانەناسانى قەومەکەى پێیان ووت: ئایا تۆ بۆ ئەو هاتوویت کە ئێمە لەبەنداینى خواکمان لابەیت؟! کەواتە ئەگەر لە راستگۆیانى ئەو هەرەشانەى کەلێان دەکەیت، پێشى بێنە بۆمان!. **﴿٢٥﴾ قَالَ إِنَّمَا أَلِمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرِيتُكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٦﴾** هود وى: روودانى ئەو سزایانە و زانینى کاتەکەى بەراستی تەنها هەر لای خوا خۆیەتى، من ئەو هەم لەسەرە کە ئەوێ من بۆی رەوانە کراوم پێتان رابگەیهنم، بەلام بەداخەوێ ئێو بە قەوم و ھۆزیکى نەزان و نەفام دەبینم. **﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمِطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٨﴾** جا کاتیک پەلە هەوریکیان بىنى پرووى کردۆتە دۆل و ناوچەکەیان، دلێان خوشبوو، وتیان: ئەمە بارانى پێیە بۆمان، نەخێر وانیه، بەلکو ئەو ئەو کارەساتە پەلەتانە پێش بێت، رەشەبایەکی توند، کەسزایەکی بەئازارو بەئێشى پێیە. **﴿٢٩﴾ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٣٠﴾** ئەو رەشەبایە، هەموو شتیک و هەموو شوێنیک کۆل دەکات بەفەرمانى پەرورەدگارى، ئێتر کەسیان دیار نەمان جگە ماله چۆل و ھۆلەکانیان، هەر ئا بەو شیوەیە و بەو جوورە سزایانە تۆلە لە قەوم و ھۆزو گەلانى تاوانبارو تاوانکار دەسێنن (لەهەموو کات و

شوونیکیدا، ئەگەر یاخی بێ. **وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيمَاَ اِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّابْصَرًا وَّافْعِدَةً فَمَا اَغْنٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا اَبْصَرُهُمْ وَلَا اَفْعِدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٦﴾** سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه ده‌سه‌لات و تواناییه‌کی واما به‌خشی به‌قهومی (عاد)، که به‌ئیه‌مان نه‌به‌خشیوه، هه‌روه‌ها هۆکاره‌ی بیستن و بینن و لیکدانه‌وه‌شان پیدابوون، مه‌خابن هۆکاره‌کانی بیستن و بینن و لیکدانه‌وه‌ سوودی پینه‌که‌یاندن! ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو چونکه به به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خوا بێ باوه‌ر بوون و، به‌رپه‌چیان ده‌دایه‌وه... ئه‌و سزایه‌ی که‌گالته‌یان پینی ده‌هات، داوین گیریان بوو، لێی ده‌رباز نه‌بوون. **وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرٰی وَصَرَفْنَا الْاٰیٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٧﴾** ینگومانیش ئیمه دانیشتوانی شارو دێهاته‌کانی ده‌ورو به‌رتانمان له‌ناو برد (کاتیکی یاخی بوون له‌به‌رنامه‌ی ئیمه)، به‌لگه و نیشانه‌ی جو‌راو جو‌ریشمان خسته‌به‌ر چاویان، بۆ ئه‌وه‌ی بکه‌رینه‌وه بۆ لای ئیمان و پروو بکه‌نه وه‌باوه‌ر. **فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِیْنَ اٰتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُرْبَانًا ؕ اِلٰهَةًۢ بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَّذٰلِكَ اِنْفُكُهُمْ وَمَا كَانُوا یَفْتَرُوْنَ ﴿٢٨﴾** جا ئه‌و بتانه‌ی که‌به‌ته‌ما بوون له‌خوا نزیکیان بجه‌نه‌وه‌و له‌کاتی ته‌نگانه‌دا فریایان بکه‌ون!! ده‌با فریایان بکه‌وتنایه؟! به‌لکو هه‌ر لێیان ون بوون و ئاسه‌واریان نه‌ما، ئا ئه‌وه‌بوو درۆکانیان و ئه‌وه‌ش بوو که هه‌لیانده‌به‌ست (که‌گوايه ئه‌م بتانه بۆیه ده‌په‌رستن تا له‌خوا نزیکیان بکه‌نه‌وه، فریایان بکه‌وه!). **وَ اِذْ صَرَفْنَا اِلَیْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ یَسْتَمِعُوْنَ الْقُرْءَانَ فَلَمَّا حَضَرُوْهُ قَالُوْۤا اَنْصِتُوْۤا فَلَمَّا قُضِیَ وَلَوْۤا اِلٰی قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِیْنَ ﴿٢٩﴾** یادى ئه‌وه‌ش بکه کاتیکی ئیمه ده‌سته‌یه‌ک په‌ریمان لادایه لای تو، تا گوێ له‌قورئان بگرن، ئه‌وسا ئاماده‌بوون و به‌یه‌کتریان وت: گوێ بگرن و بێ ده‌نگ بن، کاتیکی قورئان خویندنه‌که ته‌واو بوو، په‌رپه‌کان که‌رانه‌وه بۆ ناو هۆزو قه‌ومه‌که‌یان و، ده‌ستیان کرد به‌ئاگادارکردنه‌وه‌و بانگکردنیان بۆ په‌یره‌وی کردنی ئه‌م ئاینه نوییه. **قَالُوْۤا یَقَوْمَنَا اِنَّا سَمِعْنَا کِتٰبًا اُنْزِلَ مِنْۢ بَعْدِ مُوسٰی مُصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیْهِ یَهْدِیْۤ اِلٰی الْحَقِّ وَاِلٰی طَرِیْقٍ مُّسْتَقِیْمٍ ﴿٣٠﴾** وتیان: ئه‌ی هۆز و گه‌لی ئیمه! باوه‌ر بکه‌ن، گویمان له‌کتیپیک بوو که له‌دوای موسا نێردراوه، سه‌لمینه‌ری په‌یام و کتیبه‌کانی پیش خۆیه‌تی و رپکه له‌گه‌لیاندا و، رپم‌ووی و هیدایه‌ت ده‌دات بۆ حه‌ق و راسته‌شه‌قامی راست و دروستیش. نباراو گونا‌ه‌کاران نین که تیا‌ده‌چن؟! **یَقَوْمَنَا اَحِیُّوْۤا دَاعِیَ اللّٰهِ**

وَعَامِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾ ئەى خزمينه!! چن بهدهم بانگه‌وازی خواوه و ئيمان و باوه‌ری پى بهین، ئەو کاته له گوناوه‌کانیان خوش ده‌یت و له‌سزای به‌ئیش و ئازار ده‌تانباریزیت. . وَمَنْ لَا يُحِبَّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءٌ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾ جا ئەوهی پیشوازی له بانگه‌وازی خوا ناکات، ئەوه‌وه نه‌یت له‌دهسه‌لاتی خوا له‌م سهر زه‌ویه‌دا ده‌رباز بی‌ت و خوا ده‌سه‌وسان بکات، که‌سیش ناتوانیت جگه له خوا رزگاری بکات و پشتیوانی لی بکات، ئا ئەوانه له گومرایی و سه‌رلێشیواویه‌کی زور ئاشکرادان.. أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْزِمْ بِخَلْقِهِنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ ئایا ئەوه‌سه‌رنجیان نه‌داوه به‌راستی ئەوه‌خوایه که‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه‌و له‌دروست کردنیشیاندا هیچ ماندوو نه‌بووه، توانای نی یه مردوو‌ه‌کان زیندوو بکاته‌وه!، به‌لى، ینگومان ئەو زاته، به‌سهر هه‌موو شتیکدا ده‌سه‌لاتی هه‌یه. وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبَّنَا قَالَ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ رۆژیک دیت کافرو خاوه‌ناسان دۆزه‌خیان نیشان ده‌دریت و پێیان ده‌وتریت: ئیستا ده‌لێن چی؟! ئا ئەمه ئیتر حق و حه‌قیقه‌ت و راسته‌قینه نیه؟! (هه‌موو به‌یه‌ک ده‌نگ) ده‌لێن: به‌لى... سویند به‌په‌روه‌دیگارمان راسته‌و حه‌قه، (به‌لام ئەو سویند خواردن و دان پێدانانه، تازه‌نی سووده) بویه خوا ده‌فه‌رمویت: ماده‌م وایه سزاو ئەشکه‌نجه‌ی ناو ئاگر بچێژن له‌سهر ئەنجامی بى به‌روایی و کافربووتاندا. فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغَ فَبَلَ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾ که‌وابوو ئەى پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دان به‌خودا بگه‌رو خۆراگره‌، هه‌روه‌کوو پیغه‌مبه‌رانی خاوه‌ن ویستی به‌هیز خۆراگر بوون، په‌له‌شیان لی مه‌که، ئەو رۆژه‌ی که‌به‌لێنیان دراوه‌تی هه‌ر کاتیک پێشه‌ات وا ده‌زانن ته‌نها ساته‌وه‌ختیکیان له‌رۆژیکدا پیچوو، ئەمه‌به‌لێن و په‌یام و راگه‌یاندنیکى ته‌واوه، جا ئەو کاته‌مه‌گه‌ر ته‌نها تاوانباراو گونا‌ه‌کاران نین که‌تیاده‌چن؟!